

క స్తారి - by శాన్య

[Back](#) [Home](#)

అదోక అంధుల ఆశ్రమం. ఊరికి దూరం గా యే దిక్కాలేని పిల్లలను చేరదీసి వాళ్ళకి ఆశ్రయం ఇస్తున్న క స్తారి గారి గురించి ఎంత చెప్పినా తక్కువే అని లోకర్ సిటీ కేబుల్ టీవీ లో చూపిస్తుంటే, వంటింటిలో పని చేసుకుంటున్న నాకు ఈ క స్తారి అన్న మాట.. చాలా రోజులకి పినిపిచటం తో చేస్తున్న పని సి వదిలేసి, పరిగెత్తుకుంటూ టీవీ మందు చేరాను.

టీవీ లో అమ్మాయి ఆ ఆశ్రమం చూపిస్తోంది. ఇంకా ఆ క స్తారి రాలా స్క్రీన్ మీదకి. మా పిల్లలు అమ్మా సుత్తి ప్రోగ్రామ్ చానెల్ తీప్పు అంటున్న ఆ క స్తారి ని చూడాలి అని నా మనసు చేసే ఆందోళన స్వరం లో వాళ్ళ గోల వినిపించుకోలేదు.

టీవీ లో కనిపించిన క స్తారి ని చూడగానే ఒక్కసారి నా మతి వోయింది. వెంటనే నా కళ్ళు చెమ్మ గిల్లాయి. తేరుకొని, శారద కి ఫోన్ చేసి అర్ణ్ణంత గా టీవీ పెట్టు మని చెప్పి దాని నుంచి సమాధానం వచ్చే లోపే ఫోన్ కట్ చేసి క స్తారి ని చూస్తూ పుండి వోయాను. నా కళ్ళు కార్పు నీరు పిల్లలకి ఆర్థం కాక వోయినా.. వాళ్ళకి తెలీయంది చాలా పుంది.

* * *

తరువాత రోజు నేను, శారద బస్ లో క స్తారి దగ్గరకు బయలు దేరాము. మా ప్రయాణం సాగుతున్నంత సేపూ క స్తారి నా మస్కరణే! "ఎలా పుండే క స్తారి ఎలా అయింది!?" అని ఒక సారి "క స్తారి కొంచం లాపు అయింది", "పూర్తి గా మారి వోయింది", "వాలా మచ్చార్చ్ గా పుంది".. ఇలా మా ఆలోచనలలో.. క స్తారి యలా ఆశ్రమం పెట్టుచూసి కి దారితీసిన కారణాన్ని తలచుకోని బాధ పడటం అయింది.

శారద కూతురు మాకు 4 సీట్లు వెనకాల కూర్చుంది. డిగ్రీ చదువుతోంది. దానికి ఈ క స్తారి పేరు తప్ప ఏమీ తెలీయక.. ప్రశ్నల వర్షం మొదలు పెట్టింది శారద చెప్పనా వద్దా అని సందేహిస్తున్నా.. నేను మొదలు పెట్టాను.

* * *

"క స్తారి నీలాగ ఒక ప్పుడు.. చాలా వయిగా.. అల్లరి గా పెంకి గా పున్న అమ్మాయి. అందరి ఆడపిల్లల్లగే పెళ్ళి అయి అత్తగారు ఇంటికి పెళ్ళింది. ఉమ్మడి కుటుంబం కారణం గా మొదట కొంత ఇబ్బంది పడింది. శ్రీకర్ (క స్తారి భర్త) చాలా అండడండగా పుండే వాడు. క స్తారికి యలా కొన్నాళ్ళు సాగినా వాళ్ళ జీపితం లో.. క స్తారికి పిల్లలు పుట్టురనే నీజాన్ని క స్తారి కుటుంబం నీ చాలా ఇబ్బంది పెట్టింది. చాలా అండగా పున్న శ్రీకర్ ఈ నీజాన్ని తేలికగా తీసుకోలేక వోయాడు. క స్తారి దత్తత మాట తెచ్చినా అంగీ కరించలేదు. నీత్యం గొడవలు పడలేను అని అత్తగారు ఇంటి నుంచి వచ్చిన క స్తారికి పుట్టింటిలో కూడా స్థానం లభించలేదు.

చిన్నప్పటినుంచీ మొండిగా పున్న క స్తారి పిల్లలు లేరు అన్న ఒక్క కారణం వల్ల తన జీపితం ఈ పిధం గా పుండటాన్ని ఎలా అయినా ఎదుర్కొల్పాలని అడుగు బయట పెట్టింది.

ఆ క స్తారిని యిదిగో ఈ రోజే యలా టీవీ లో మాడటం".." అని ముగించాను.

అయినా దానీ మొహం లో ఇంకా ఒక ప్రశ్న కనీపిస్తోంది.. "ఇంతకీ ఆ క స్తురి మీకు ఏం అపుతుంది? ఎలా తెలుసు?" అనుభవాల ముందు దానీ మొహం లో కవళి కలు పెద్ద కొత్త గా అని పించలా..

యింతలో ఒక స్టోండ్ చేరాము. ఆటో కనిపించలా.. 2 రిషాలు చేసుకొని, ఆశ్రమం దగ్గరకు వెళ్ళాం. "క స్తురి గారిని చూడాలి" అని ముందు అడిగి, లోపల పిల్లల తో కలిసి వోయిన క స్తురి ని చూసిన నాకు ఇంక కన్నీళ్ళు ఆప సాధ్యం కాలేదు.

"క స్తురి" అన్న నా మాట విని వెనక్కి తిరిగి చూసిన క స్తురి చాలా ఔక్క కి గురి అయింది. పెంటనే తేరుకొని "మీరు ఇక్కడికి ఎలా!?" అన్న దానీ ప్రశ్నలకి.. సమాధానాలు అయ్యాక, అది మమ్మలనీ మా కుటుంబాలనీ అడిగి తెలుసుకున్న తరవాత.. ఇప్పటికి అయినా దానికి ఆనాటి నా పరిష్కారులు చెప్పాలని మొదలు పెట్టగానే.. "ఇప్పుడు అపి ఏమీ వద్దు" అని సున్నితంగా చెప్పిన క స్తురి కి, ఒక ప్పుడు కాఫీ వేడిగా లేక వోయినా పిసుక్కొనే క స్తురి కి చాలా తేడా కనిపించింది.

కారణాలు ఎలాగూ చెప్పాలేదు కనీసం మా ఇంటికి ఆహ్వానిద్దాం అని చెప్పా. దానికి క స్తురి నుంచి వచ్చిన సమాధానం "నాకు ఇప్పుడు ఎవరూ లేరు. 20 ఏళ్ళ క్రితమే అందరినీ వదిలేసాను. ఇప్పుడు కేవలం నాకు వున్నది ఈ పిల్లలు. వాళ్ళ మంచి చెడ్డలు. ఇదే నా జీవితం లో భాగం అయివోయాయి. కావాలంటే మీరు ఇక్కడికి వచ్చి నాతో ఈ పిల్లలో గడపండి" అని చెప్పింది. చేసేది ఏం లేక, ఒక సారి దాన్ని కొగిలించుకొని పెనుదిరిగాం మేము.

వస్తూ నేనూ శారద అనుకున్నాం దత్తత చేసుకొని, అలా అత్తవారింట సూటి పోటీ మాటలు పడుతూ, తన జీవితం లో ఆనందం కోల్పోయే కంటే, జీవితాన్ని ధైర్యం గా తీసుకొని, తన వలన నలుగురి జీవితాల్లో పెలుగు నీంపిన క స్తురి.. నీజం గా మా చెల్లెలు.. అనుకోచానికి గర్వంగా పుండి!!

"చెల్లెలు" మాట తో శారద కూతురికి ఆమె ఎవరో అర్థం అయి, "పిన్ని చాలా ధైర్యవంతురాలు!!" అంది.

పెంటనే వాళ్ళ అమ్మ దూరికిందే సందు గా "ఆ నీకు లాగ పరీక్ష తప్పితే.. ఇంక చదవను.. అనేది కాదు" అనటం తో.. మళ్ళీ మా ఒక తీరుగుప్రయాణం మొదలు అయింది.

~~ End ~~

మీ సూచనలూ, సలవోలూ రచయితీ శాన్య కి తెలీయజేయండి.